

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia III. Felicitatem eius loci, in quo Christus versatur, B. Virgo celebrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

(a) Agari & Ismaeli, ubi in deserto siti astuans,
Angelus fontem indicat.

(b) Moses bis suâ virgâ petram percutiens, fon-
tem inde elicit.

(c) Samson casis Philisthæis è maxillâ asini im-
petrat à Deo aquas.

(d) Elizeus fontem amarum in Iericho sale ma-
fuso dulcem reddidit.

ELEGIA III.

Felicitatem eius loci, in quo Christus
versatur, B. Virgo celebrat.

1. Optat illi, cui insistit, rupi sua vota insculpere.
2. Felicia ea in quibus Christus degit loca præ-
dicat.
3. Arbor illa sub quâ desidet Deus, pulcherrima
& uberrima evadit.

VT stetit aëriâ speculâ super ardua montis
Digna parens Verbo; tunc itâ visa loqui est:
Quis dabit hâc sculpam petrâ, quas dicto, querelas?
Queis sit spina stylus, facta sed ipsa chalybs.
Tunc ego stans docili modo quod pede subtero saxo,
Imprimerem luctûs conscia signa mei.
Suppleretque cavas denso dolor imbreguras:
Imperat hic lacrymas quò iuber ire loqui.
Scire lubet, quid arare velim? lege quæso viator.

Mi IESU ad MARIAM tu mea vitâ redi.
Nullus at ille redit: varias decurrit in oras;
Nec tamen vlla mihi quem tener ora, refert.
Invideo vobis felices gaudia campi,
Quæ mea sunt, superum gaudia digna domo.

Vos tener ipse Deus placidis adridet ocellis :
 Verque adflat radijs ille perenne suis.
 Hic gelido de fonte bibit ; gelidaue sub vlmō
 Sessitat ; æstiuos sol vbi torret agros.
 Hic violam carpit, quā non formosior vllā
 Tacta manu ; vincet pulchrior inde rosam.
 O tu fausta Ceres, ô mons, ô ripa, vel herba ;
 Quā Deus incedit, qualia donz refers !
 Sin puer hic subeat florum cui copia, pomum ;
 Induet in fructus florea dona suos.
 Nec te præteream quercus, cedre, palma, cupressus ;
 Hospita cui fessum protegit vmbra Deum.
 Iam quot alis frondes, tot ales pulcherrima flores ;
 Nec mora, floris honos fructus opimus erit.
 Sin densis prætexat iter Dryas obuia ramis ;
 Gaudia depictis sparget odora comis,
 Fortunata Dryas, pulchro quam Numinis vsu
 Nobilitat, dono cœlite dignus honos !
 Næ tu nupteriam felix & nobilis arbor,
 Siqua paris Gnato punica poma meo !
 Fraxinus in syluis ; lætis in collibus vlmus ;
 Adsita myrtus aquis ; pinus amica iugis ;
 In Libano cedrus ; Sionis in arce cupressus ;
 Palma Syro gaudens, & terebintl, us agro ;
 In violis laurus ; frondosâ vitis in vlmō ;
 Quæque vitet vitidi pomus amica pyro ;
 Pulchra quidem, quavis tamen arbore pulchrior arbor
 Illa nitet, sub quâ sederit ipse Deus :
 Et quam lassus amat, gelidatne recumbit in vmbra,
 Sidereum pueri duet ab ore decus,
 Ante diu sterilis rarâ licet arbutus vmbra ;
 Ab IESV radijs aurea poma feret.
 Omnis ab hoc vno rerum se copia vultu
 Fundit, & has nemo carpere gessit opes ?
 O ! vt ego plenis stiparem poma canistris,
 Diuite lecta solo, quod pede Christe premis !
 Sed quid ego calathō legerem tot poma ? vel vno
 In pueri poma cætera poma legam.

ELEGIA